

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **J. M.**, bytom N. R. X., P., zastúpeného: JUDr. M. Š., advokátom, H. 1, B., proti žalovanému: **A. L., spol. s r. o.**, M., D., IČO: X., zastúpenému: JUDr. D. I., advokátom, N. X., B., **o neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia**, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4 Obo 269/2006-214, 4 Obo 270/2006, zo dňa 27. novembra 2006, právoplatného dňa 15. januára 2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolací súd uznesenie súdu prvého stupňa a uznesenie odvolacieho súdu **zrušuje** a vec **vracia** súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Nitre, ako súd prvostupňový, uznesením č. k. 18 Cb 37/1998-201 zo dňa 17. augusta 2006, zastavil konanie o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súd v Nitre č. k. 18 Cb 37/1998-183 zo dňa 27. januára 2006 podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov pre nezaplatenie súdneho poplatku za odvolanie. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá OSP tak, že žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania, nakoľko mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, uznesením č. k. 4 Obo 269/2006, 4 Obo 270/2006, zo dňa 27. novembra 2006, na odvolanie žalobcu uznesenie prvostupňového súdu potvrdil a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že výzvou zo dňa 25. 5. 2006 vyzval najvyšší súd (sp. zn. 4 Obo 119/2006) žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie vo výške 20.000,-- Sk v lehote 10 dní od doručenia príkazom na úhradu na účet súdu, pričom možnosť zaplatiť súdny poplatok poštovou poukážkou najvyšší súd prečiarkol z dôvodu, že najvyšší súd nemá uzatvorenú zmluvu o poukazovaní platieb vo forme poštových poukážok so Slovenskou poštou, a. s.. Táto výzva bola doručená právnomu zástupcovi žalobcu dňa 26. 5. 2006. Súdny poplatok nebol v stanovenej lehote zaplatený na účet v zmysle výzvy a nebol poukázaný ani v lehote na podanie odvolania, t. j. do 18. 9. 2006. Odvolací súd zdôraznil, že žalobca nerešpektoval výzvu najvyššieho súdu. Pre úplnosť uviedol, že z priloženej fotokópie poštovej poukážky je zrejmé, že súdny poplatok bol navyše adresovaný Krajskému súdu v Nitre a nie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky. Z úradného záznamu najvyššieho súdu zo dňa 16. 11. 2006 mal za preukázané, že súdny poplatok nebol do 15. 11. 2006 poukázaný na účet najvyššieho súdu k spisovej značke 4 Obo 119/2006. So zreteľom na tieto dôvody, odvolací súd vzhliadol vecnú správnosť odvolaním napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa o zastavení konania o odvolaní žalobcu pre nezaplatenie súdneho poplatku za odvolanie, a podľa § 219 OSP ho potvrdil.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal včas dovolanie žalobca domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil odkazom na ustanovenie § 236 ods. 1 OSP a dovolací dôvod vzhliadol v ustanovení § 241 ods. 2. písm. a) OSP, t. j. že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, a to konkrétne k vade konania v zmysle § 237 písm. f) OSP /žalobcovi sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom/. Odvolávajúc sa na § 9 ods. 1, § 10 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. namietal nesprávnu aplikáciu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. Dôvodil, že proti uzneseniu prvostupňového súdu o zastavení odvolacieho konania pre nezaplatenie súdneho poplatku za odvolanie (č. l. 201) sa včas odvolal a v deň podania odvolania, t. j. 14. 9. 2006, zaplatil stanovený súdny poplatok vo výške 20.000,-- Sk poštovou poukážkou adresátovi: Krajský súd v Nitre, č. účtu 7000061219/8180, variabilný symbol 18371998. Domnieva sa preto, že v zmysle § 9 ods. 1 citovaného zákona o súdnych poplatkoch zaplatil súdny poplatok za odvolanie súdu, ktorý viedol konanie na prvom stupni (Krajskému súdu v Nitre), a to v deň, kedy podal odvolanie

proti uzneseniu tohto súdu o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku. Mal teda za to, že splnil všetky zákonné podmienky, aby bolo o jeho odvolaní proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 18 Cb 37/1998-183 zo dňa 27. 1. 2006 meritórne rozhodnuté. Zdôraznil, že súdny poplatok za odvolanie poukázal v zmysle výzvy Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25. 5. 2006 na č. účtu 7000061219/8180, no zaplatil ho poštovou poukážkou, nakoľko nie je jeho povinnosťou, ako občana SR, mať zriadený účet v peňažnom ústave. V tejto súvislosti poukázal na nemožnosť úhrady súdneho poplatku iba jediným spôsobom, a to príkazom na úhradu z účtu platiteľa (žalobcu) na účet súdu. Oponoval názoru odvolacieho súdu o pripísaní nevedomosti o neuzatvorení zmluvy o poukazovaní platieb vo forme poštových poukážok medzi Najvyšším súdom Slovenskej republiky a Slovenskou sporiteľňou, a. s., na ťarchu žalobcu, tvrdiac, že keďže táto skutočnosť nebola žalobcovi zrejماً zo znenia výzvy na zaplatenie súdneho poplatku zo dňa 25. 5. 2006, nemožno neexistenciu danej zmluvy pripísať na ťarchu žalobcu. Ďalšou ním namietanou vadou konania bola vada v zmysle § 237 písm. b) OSP /ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania/. Namietal, že dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj naň nadväzujúce uznesenie súdu prvého stupňa, obsahujú v záhlaviach nesprávne označenie žalovaného ako: A. L., spol. s r. o. – v likvidácii, hoci takéto označenie žalovaného nezodpovedá právnemu stavu v čase vydania oboch rozhodnutí, pretože Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 15 Cob 126/2005-89 zo dňa 29. 9. 2005 zrušil likvidáciu žalovaného.

Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 OSP), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 OSP), ktorý je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 OSP), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 ods. 1 a § 237 písm. f/ OSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je čiastočne dôvodné, a preto, s poukazom na ustanovenie § 241 ods. 2 písm. a) OSP, § 243b ods. 2 veta prvá a ods. 3 OSP, je potrebné dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj naň nadväzujúce uznesenie súdu prvého stupňa, zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 OSP).

Dovoláním, z dôvodov uvedených v § 237 OSP, je možné napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho formu, obsah alebo povahu predmetu konania. K tomu, či rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou z väd uvedených v § 237 OSP prihliada dovolací súd nielen na námietku dovolateľa, ale z úradnej povinnosti (§ 242 OSP).

So zreteľom na obsah dovolania a na zákonnú povinnosť odvolacieho súdu vyplývajúcu z ustanovenia § 242 ods. 1 OSP, dovolací súd skúmal, či konanie, v ktorom bolo vydané napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, nie je postihnuté vadou konania v zmysle § 237 OSP. Podľa tohto ustanovenia prípustnosť dovolania je daná vždy, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Ustanovenie § 237 OSP pritom nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa citovaného ustanovenia nie je predmet konania významný, a ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v tomto ustanovení, možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým dovolanie inak nie je procesne prípustné. Pre posúdenie existencie procesnej vady v zmysle uvedeného ustanovenia nie je významný subjektívny názor účastníka o tom, že v konaní došlo k niektorej z týchto väd, ale len jednoznačné, všetky pochybnosti vylučujúce zistenie, že konanie je skutočne postihnuté takouto vadou.

Žalobca existenciu väd v zmysle § 237 písm. a), c), d), e), a g) OSP v dovolaní nevytýka a v dovolacom konaní vada takejto povahy ani nevyšla najavo. Prípustnosť dovolania z týchto ustanovení preto nemožno vyvodiť.

V dovolaní žalobca poukazuje na existenciu odvolacieho dôvodu podľa § 241 ods. 2 písm. a) OSP, t. j. že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, konkrétne k vade konania

v zmysle § 237 písm. f) OSP /žalobcovi sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom/, a k vade konania v zmysle § 237 písm. b) OSP /ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania/.

V danom prípade je daná iba existencia dovolacieho dôvodu v zmysle § 241 ods. 2 písm. a) OSP vo vzťahu k namietanej vade konania podľa § 237 písm. f) OSP. Nie je však daná existencia dovolacieho dôvodu v zmysle § 241 ods. 2 písm. a) OSP vo vzťahu k namietanej vade konania podľa § 241 ods. 2 písm. b) OSP.

Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 237 písm. f) OSP je taký vadný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred súdom konať a uplatňovať procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím.

K odňatiu možnosti konať pred súdom v predmetnej právnej veci malo podľa žalobcu dôjsť tým, že bolo zastavené odvolacie konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku za odvolanie podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, hoci podmienky pre postup podľa tohto ustanovenia neboli dané. Podľa dovolacieho súdu, žalobca namieta predmetnú vadu konania dôvodne, tzn. dovolací súd považuje dovolanie žalobcu za čiastočne dôvodné, a to v časti, v ktorej tvrdí, že v konaní došlo k vade konania v zmysle § 237 písm. f) OSP – žalobcovi sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom tým, že odvolací súd nesprávne aplikoval zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení účinnom v rozhodnom čase, t. j. v čase podania odvolania proti rozsudku Krajského súdu v Nitre, č. k. 18 Cb 37/1998-183 zo dňa 27. 1. 2006, tzv. účinného k dátumu 5. 4. 2006 (ďalej len zákon o súdnych poplatkoch).

Dovolateľ argumentoval ustanovením § 9 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch, podľa ktorého sa poplatok platí na účet súdu, ktorý viedol konanie na prvom stupni alebo za ktorého úkon sa poplatok vyberá. Opomenul však ustanovenie §-u 9 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch, ktorý sa na daný prípad vzťahuje.

Podľa § 9 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch, v odvolacom konaní sa poplatok platí na účet súdu, ktorý rozhoduje o odvolaní.

Podľa § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch, ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, odvolania alebo dovolania, súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote desiatich dní od doručenia výzvy, ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený.

Podľa § 10 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch, príslušný súd zruší uznesenie o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, ak poplatník zaplatí súdny poplatok do konca lehoty na podanie odvolania.

V danej veci podal žalobca dňa 5. 4. 2006 odvolanie (č. l. 190 – 192) proti rozsudku Krajského súdu v Nitre, ako súdu prvostupňového, č. k. 18 Cb 37/1998-183 zo dňa 27. 1. 2006. Keďže žalobca ako odvolateľ nezaplatil súdny poplatok spolu s podaním odvolania, vyzval ho Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle citovaného §-u 10 ods. 1 v nadväznosti na citovaný § 9 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch, výzvou – vzorom 4a zo dňa 25. 5. 2006 (č. l. 195) na jeho uhradenie v sume 20.000,-- Sk podľa položky č. 2 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov (2 x 10.000,-- Sk) v lehote 10 dní od doručenia výzvy pod následkom zastavenia konania.

Podľa § 49 ods. 1 OSP účinného v čase podania odvolania, ak má účastník zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Ak má však účastník osobne v konaní niečo vykonať, doručuje sa písomnosť nielen zástupcovi, ale aj jemu.

Výzvu na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie zaslal nesprávne odvolací súd len právnomu zástupcovi žalobcu, ktorému bola doručená dňa 26. 5. 2006. Podľa vtedy účinnému §-u 49 ods. 1 veta druhá OSP, mal odvolací súd zaslať výzvu nielen právnomu zástupcovi žalobcu, ale aj samotnému žalobcovi.

Keďže Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že ani ku dňu 28. 6. 2006 nebol súdny poplatok za odvolanie uhradený k spisovej značke odvolacieho súdu 4 Obo 119/2006, vrátil

spis bez rozhodnutia o odvolaní späť súdu prvého stupňa, t. j. Krajskému súdu v Nitre (č. l. 199), aby v súlade s § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch zastavil odvolacie konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku. Pozornosti dovolacieho súdu však neuniklo, že k spisovej značke odvolacieho súdu 4 Obo 119/2006 ani nemohol byť uhradený žiadny súdny poplatok, pretože vo výzve na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie na č. l. 195, nie je uvedená, ako variabilný symbol, spisová značka odvolacieho konania.

V zmysle pokynu odvolacieho súdu, súd prvého stupňa konanie o odvolaní žalobcu zastavil uznesením č. k. 18 Cb 37/1998-201 zo dňa 17. 8. 2006. Žalobcovi bolo toto uznesenie doručené prostredníctvom jeho právneho zástupu dňa 31. 8. 2006.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalobca (č. l. 202 – 203) odovzdaním na poštovú prepravu dňa 14. 9. 2006, t. j. včas. Dôvodil tým, že žalobca v súdom stanovenej lehote na odvolanie súdny poplatok uhradil, o čom predložil ako dôkaz fotokópiu poštovej poukážky o úhrade súdneho poplatku (č. l. 204). Preto žiadal o pokračovanie v konaní o odvolaní. Z fotokópie poštovej poukážky svedčiacej o úhrade súdneho poplatku za odvolanie je zrejmé, že žalobca ho uhradil na správne číslo účtu Štátnej pokladnice uvedené vo výzve Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ale ako adresáta označil Krajský súd v Nitre s uvedením jeho správnej adresy, a nie Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý výzvu na zaplatenie súdneho poplatku vydal. Okrem toho uviedol ako variabilný symbol čísla spisovej značky prvostupňového konania /18371998/, a nie čísla spisovej značky odvolacieho konania /41192006/, pretože uvedenie takéhoto variabilného symbolu nebolo jeho povinnosťou podľa výzvy odvolacieho súdu na zaplatenie súdneho poplatku. Táto skutočnosť zostala bez povšimnutia Krajského súdu v Nitre, ktorý vôbec nezistoval, či bol súdny poplatok zaplatený na účet Krajského súdu v Nitre, ale namiesto toho zaslal Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky žiadosť zo dňa 3. 10. 2006 (č. l. 205), ktorou žiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky o preverenie, či bol súdny poplatok zaplatený na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Riaditeľka správy Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zaslala Krajskému súdu v Nitre oznam zo dňa 9. 10. 2006 (č. l. 206), v ktorom mu oznámila, že súdny poplatok evidovaný na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 4 Obo 119/2006 nebol poukázaný na účet najvyššieho súdu. Okrem toho oznámila, že Najvyšší súd Slovenskej republiky nemá uzatvorenú so Slovenskou poštou, a. s., zmluvu o poukazovaní platieb vo forme poštovních poukážok, a preto Slovenská pošta po určitom čase vracia poukázanú sumu odosielateľovi. Tvrdila, že žalobca mal poukázať súdny poplatok

príkazom na úhradu tak, ako bolo uvedené vo výzve. Je síce pravdou, že vo výzve na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie odvolací súd prečiarkol možnosť uhradiť súdny poplatok poštovou poukážkou, a keďže sa jednalo o sumu presahujúcu 10.000,-- Sk, bolo jedinou možnosťou žalobcu uhradiť vyrubený súdny poplatok iba príkazom na úhradu na účet súdu, avšak tu treba prisvedčiť obrane žalobcu obsiahnutej v jeho dovolaní, že: „...nie je jeho povinnosťou ako občana SR mať zriadený účet v peňažnom ústave, preto nie je možné, aby účastník konania, v danom prípade žalobca, uhrádzal súdny poplatok iba jediným spôsobom, a to príkazom na úhradu z účtu na účet súdu.“. Súhlasne s názorom žalobcu, prezentovaným v dovolaní, má aj odvolací súd za to, že skutočnosť, že Najvyšší súd Slovenskej republiky nemá uzatvorenú so Slovenskou poštou, a. s., zmluvu o poukazovaní platieb vo forme poštových poukážok, ktorou argumentoval odvolací súd v dovolaní napadnutom uznesení, neobstojí, pretože nebola žalobcovi zrejماً zo znenia výzvy na zaplatenie súdneho poplatku (nemožno ju jednoznačne vyvodit' z prečiarknutia možnosti uhradiť súdny poplatok pripojenou poštovou poukážkou, to by potom mala byť podľa správnosti prečiarknutá vo výzve na zaplatenie súdneho poplatku aj možnosť uhradiť ho v kolchoch na rube výzvy, pretože v danom prípade súdny poplatok prevyšoval sumu 10.000,-- Sk). Z uvedeného odvolací súd vyvodil nemožnosť pripisovania neexistencie predmetnej zmluvy na ťarchu žalobcu.

Odvolací súd si síce ešte pred svojím rozhodnutím o odvolaní žalobcu proti uzneseniu prvostupňového súdu o zastavení odvolacieho konania pre nezaplatenie súdneho poplatku zisťoval vo svojej učitárni (č. l. 210 – 212), či bol súdny poplatok uhradený na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ale vždy iba k spisovej značke odvolacieho súdu, t. j. k sp. zn. 4 Obo 119/2006, hoci z fotokópie podacieho lístku na č. l. 204, ktorou žalobca preukazuje uhradenie súdneho poplatku za odvolanie vyplýva, že žalobca ho uhradil k spisovej značke prvostupňového súdu, t. j. k sp. zn. 18 Cb 37/1998, lebo uviedol ako variabilný symbol čísla tejto spisovej značky (18371998).

Keďže z posledného záznamu (č. l. 213) mal odvolací súd za preukázané, že ani ku dňu 15. 11. 2006 nedošlo k úhrade súdneho poplatku za odvolanie žalobcom na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, svojím uznesením č. k. 4 Obo 269/2006-214, 4 Obo 270/2006, zo dňa 27. 11. 2006, potvrdil odvolaním napadnuté uznesenie prvostupňového súdu (č. l. 201) podľa § 219 OSP ako vecne správne.

Časť dovolania týkajúcu sa namietnutej vady konania podľa § 237 písm. b) OSP /ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania/, ktorej podstatu vzhliadol dovolateľ v tom, že dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu (č. l. 214), ako aj uznesenie súdu prvého stupňa (č. l. 201), a tiež rozsudok súdu prvého stupňa (č. l. 183), obsahujú v záhlaviach nesprávne označenie žalovaného ako: A. L., spol. s r. o. – v likvidácii, hoci takéto označenie žalovaného nezodpovedá právnemu stavu v čase vydania rozhodnutí, lebo Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 15Cob 126/2005-89 zo dňa 29. 9. 2005 zrušil likvidáciu žalovaného, vyhodnotil dovolací súd za nedôvodnú.

Nie je možné súhlasiť s názorom dovolateľa, že takto nesprávne označený žalovaný nemá právnu subjektivitu, ani procesnú spôsobilosť, v dôsledku čoho sú obe rozhodnutia nezákonné, pretože oba súdy - prvostupňový aj odvolací, konali s účastníkom konania na strane žalovaného, ktorý nemá spôsobilosť byť účastníkom konania, a teda ide o tzv. non subjekt, ktorý v čase rozhodovania oboch súdov nižších stupňov neexistoval. Obidva súdy nižších stupňov sa vytknutého pochybenia nedopustili, pretože, ako vyplýva z výpisu z obchodného registra žalovaného (úplný výpis z Obchodného registra Okresného súdu Nitra, oddiel: Sro, vložka číslo: 649/N), je síce pravdou tvrdenie dovolateľa, že uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 15Cob 126/2005-89 zo dňa 29. 9. 2005, právoplatným dňa 25. 9. 2006, bolo zrušené uznesenie Okresného súdu Nitra č. k. CbOR 18/02-65 zo dňa 22. 3. 2005, ktorým bola zrušená spoločnosť s likvidáciou a ustanovený likvidátor spoločnosti, ale tento stav bol v obchodnom registri vyznačený až odo dňa 15. 12. 2007. Všetky tri rozhodnutia sú z dátumov: dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu (č. l. 214) zo dňa 27. 11. 2006, uznesenie súdu prvého stupňa (č. l. 201) zo dňa 17. 8. 2006, a rozsudok súdu prvého stupňa (č. l. 183) zo dňa 27. 1. 2006, tzn. boli rozhodnuté v čase, keď vo výpise z obchodného registra figuroval žalovaný s dodatkom k obchodnému menu „v likvidácii“ (od: 18. 6. 2005 do: 14. 12. 2007). Dokonca ani v prípade, ak by boli vytknuté pochybenia oboch súdov nižších stupňov v označení obchodného mena žalovaného v záhlaviach citovaných rozhodnutí evidentné, nešlo by o neodstrániteľnú podmienku konania, pretože by ich bolo možné konvalidovať vydaním opravného uznesenia podľa § 164 Občianskeho súdneho poriadku

So zreteľom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že prvostupňový súd zastavením konania o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 18 Cb 37/1998-183 zo dňa 27. januára 2006, pre nezaplatenie súdneho poplatku za odvolanie, v zmysle § 10 ods. 1

zákona o súdnych poplatkoch, hoci zákonné podmienky pre takéto rozhodnutie splnené neboli, a odvolací súd tým, že nezjednal nápravu a rozhodnutie ako vecne správne potvrdil, postupovali nesprávne. Takýmto postupom odňali žalobcovi možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f) OSP.

Keďže výskyt niektorej z procesných vád uvedených v § 237 OSP je zo zákona dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania a zároveň ide o dôvod, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vždy zrušiť, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolaním žalobcu napadnuté uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4 Obo 269/2006-214, 4 Obo 270/2006, zo dňa 27. novembra 2006, a pre rovnaké vady i uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 18 Cb 37/1998-201 zo dňa 17. augusta 2006, zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 243b ods. 2 veta prvá a ods. 3 OSP).

Úlohou súdu prvého stupňa bude zistiť, či nedošlo k uhradeniu súdneho poplatku za odvolanie na účet prvostupňového súdu, t. j. Krajského súdu v Nitre, keďže ako variabilný symbol na podacom lístku poštovej poukážky uviedol žalobca čísla ich spisovej značky. Na č. l. 216 sa síce nachádza pokyn Krajského súdu v Nitre pre kanceláriu, aby zistila v učtárni tohto súdu, či bol alebo nebol súdny poplatok za odvolanie zaplatený žalobcom na účet Krajského súdu v Nitre vzhľadom na poštovnú poukážku na č. l. 204 aj s pokynom, aby o tom bol urobený úradný záznam, avšak žiadny úradný záznam o výsledku tohto zisťovania sa v spise prvostupňového súdu nenachádza. Ďalej je potrebné dopytom na Slovenskú poštu, a. s., zistiť, či a kedy bola žalobcovi vrátená suma 20.000,-- Sk poštou, vzhľadom na oznam riaditeľky správy Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (č. l. 206, druhý odsek, veta druhá), kde tvrdí, že: „*Slovenská pošta po určitom čase vráti poukázanú sumu odosielateľovi.*“, keďže, ako uvádza v prvej vete, Najvyšší súd Slovenskej republiky nemá so Slovenskou poštou, a. s., uzatvorenú zmluvu o poukazovaní platieb vo forme poštových poukážok. Napokon je žiaduce prostredníctvom učtárne Najvyššieho súdu Slovenskej republiky preveriť, či nedošlo k uhradeniu súdneho poplatku za odvolanie na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ale nie k spisovej značke odvolacieho súdu (4 Obo 119/2006), ale k spisovej značke prvostupňového súdu, tzn. k spisovej značke 18 Cb 37/1998, pretože z podacieho lístka na poštovej poukážke, ktorou žalobca uhradil súdny poplatok, sú uvedené čísla spisovej značky Krajského súdu v Nitre: 18371998.

Ak bude výsledok šetrenia o zaplatení, resp. nezaplatení súdneho poplatku za odvolanie žalobcom pozitívny, predloží Krajský súd v Nitre spis Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre, č. k. 18Cb 37/1998-183 zo dňa 27. 1. 2006.

Aj v prípade, ak by bol výsledok zisťovania negatívny, t. j. nebolo by preukázané uhradenie súdneho poplatku za odvolanie žalobcom ani na účet Krajského súdu v Nitre, ani na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a došlo zo strany Slovenskej pošty, a. s., k vráteniu poukázanej sumy žalobcovi, nezakladalo by to dôvod na zastavenie odvolacieho konania pre nezaplatenie súdneho poplatku. Nemožno totiž vychádzať z odôvodnenia dovolaním napadnutého uznesenia, že žalobca nerešpektoval výzvu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, keďže neuhradil súdny poplatok príkazom na úhradu, ale urobil tak „len“ prostredníctvom poštovej poukážky. Týmto by bola žalobcovi odňatá možnosť ďalej konať pred súdom, t. j. uprelo by sa mu právo na meritórne rozhodnutie odvolacieho súdu o jeho odvolaní proti rozsudku Krajského súdu v Nitre, č. k. 18 Cb 37/1998-183 zo dňa 27. 1. 2006. V takomto prípade je adekvátne znova vyzvať žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie, pretože nie z vlastnej viny žalobcu nastala vzniknutá situácia.

V zmysle § 243d ods. 1 OSP, ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, súd, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, koná ďalej o veci. Pritom je právny názor súdu, ktorý rozhodoval o dovolaní, záväzný. V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok

V Bratislave 29. apríla 2010

JUDr. Juraj S e m a n, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.